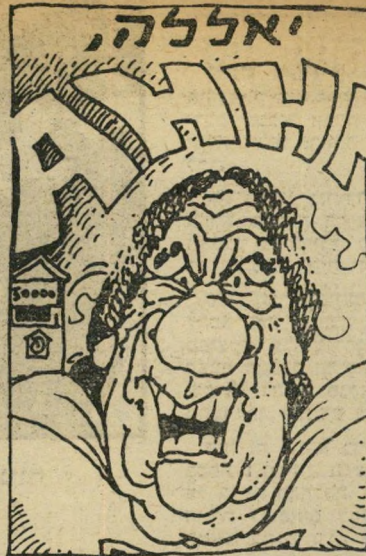




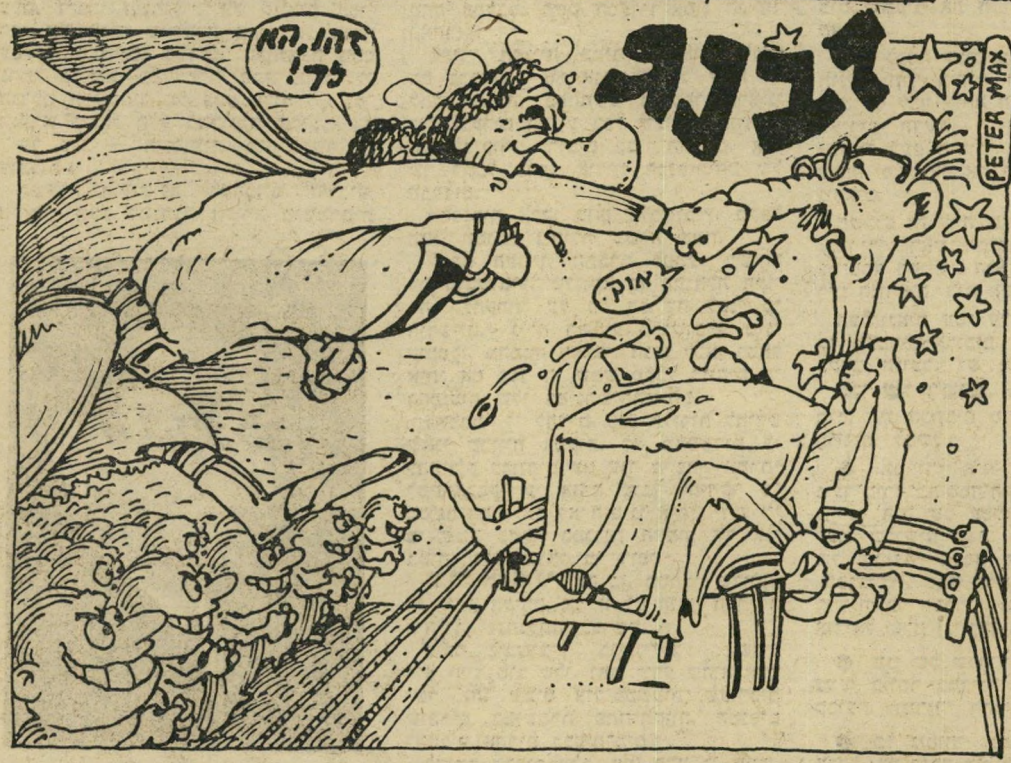
ה להוציא לאור עיתון
א לא תיכנן לגרום לי
ל, רצה לספר לעולים
צעירים בקמפוסים ב
מאריישראל.
לוגיה באוניברסיטת לונד
שלוש שנים, קרא לירי
ותו לעיתון ער ותוסס.
שיגרת בשאלות פוליי
הון כואבות וביעורות.
מגלינו הראשון: הוא
פסים, הגיע ל-13 אלף.
רכו, החל תומר בו על
מדי חודש. "הם הבינו
ישראל האמיתית לאלפי
ציאלים ואינטלקטואלים
לדברינו," מספר לבל,
לתינוק.



אה... אני זוכרת
את הימים בהם לא
היה פה כלום
מלבד המדבר



תמיכת משרד החוץ ב
ל קול זעקה גדולה על
שמאלני, היפי, בוהמי,
ותר מדי. עיתון המרשה
לחצה על משרד החוץ
גם פעולה בכנסת.



זבנה

זהו, הא
לד!

אוק



דב

סתר ?

חצי שלילית רואה אור.



אתה חרפה
לסבתא!



אל תשכח איך
דפקתי את הפנתרים,
את הפרופסורים
את בן-אהרון...



למה אין כולם יכולים
להיות כמו הנכד
שלי, הרופא
אתה לא נחמד!

סידרת ציורי קומיקס,
גולדה מאיר, בתפקיד
קצת לא כליכך רציני.
ותר מדי. עיתון המרשה
ש הממשלה? התמיכה

שי סופר-גולדה לא מר
שלא תמוטטו. אבל יונתן
לא נקלטו עדיין מספיק
ם מבינים את צעדו של
הם חושבים שמה שחר
א תפקיד חשוב: "רוב
החול"ל" מסבירה ויואן
גרת שתי אוניברסיטאות
ירושלים) "הם דברי
אין שום הד בין
ותם עולים פוטנציאליים
זכו לאכזבה מרה כאשר
השונה כל-כך מהמצי
או בפירסומי הסוכנות.
אמריקה קבעה ששליש
ם לארצות-מוצאם בגלל



גיבורת סיפורנו
שוקעת תחת
מעמסת ההאשמות
של האינטלקטואלים
האם זה הסוף?

שזון
זיהום-אוויר
פליטות
הפליה
מזרזים
פירעם
ממסד
דיק קוד
דפנה



לא... מילת הקסים:

בטחאו! עליה! קליטה!

דה
בה
אומר לבל, הציעה לנו
טים לתמודד בליית
— דיעותיהם. סירבנו. לא
יות עיתון מטעם. האמת
א שום "איומים" אחרים.
מדה זו או אחרת בשום
תה תמיד מכל הזוויות
הרשמיות דווקא. והו
— כפי שמוכיחים התי
אים.
רד-החץ תמך בנו בגלל
טובה, המביאה תועלת
י שנימנע מביקורת על